

[Undervisningsministeren.]

hed, som den ærede ordfører for forespørgerne har ønsket nærmere oplyst. Jeg skal da søge at give en såvidt muligt sammenhængende redegørelse for fjernsynets udvikling i den nærmest kommende tid, idet jeg takker for den mulighed, der her gives. Jeg forudskikker den bemærkning, at indstillingen er baseret på en enstemmig vedtagelse i radiorådet, og at den redegørelse, jeg her giver, bygger på oplysninger, som dels er baseret på egne erfaringer, dels er hentet fra statsradiofonien.

Fjernsynet er indført i Danmark for godt 2 år siden, omend under den såkaldte forsøgsform, som den ærede ordfører for forespørgerne bemærkede, og der er ingen vej tilbage nu. Man kan diskutere, i hvilket tempo fjernsynet skal gå frem, men det kan ikke standses. Det er også det indtryk, jeg har modtaget gennem forhandling med den foregående regering. Ingen ønsker at standse fjernsynet; spørgsmålet er, i hvilket tempo det skal gå frem. Bortset fra England og USA, hvor fjernsynet allerede er meget udbredt, er situationen overalt den samme: fjernsynet er etableret eller ved at blive det.

Det danske fjernsyn har som sagt været i gang i godt 2 år, men de midler, der har været til rådighed, såvel stations- som programmæssigt, har været så beskedne, at der ikke har været nogen rigtig mulighed for at få vækst i fjernsynsmottagernes antal; det går for langsomt. Vi opererer i øjeblikket med ca. 900 licensbetalere, og såfremt vi lader fjernsynet køre, som det er i dag, opnår vi blot at sende ca. 1 mill. kr. ud i luften hvert år.

For det første er senderen i København af utilstrækkelig styrke. Den dækker ikke hele byen på tilfredsstillende måde. At der er fjernsynsapparater i en afstand af 40 km fra København, skal man ikke lade sig narre af; for at få en tilfredsstillende modtagelse i den afstand skal man have en meget dyr modtager og et stort og dyrt antenneanlæg, og boligen skal ligge højt i landskabet. Det, der skal opnås, er, at sendestationens styrke bliver så stor i København og ligger i en så rimelig afstand fra denne storby, at man kan klare sig med den billigste modtager, hvis pris for øjeblikket er ca. 1.700 kr., hvoraf statsafgiften er

255 kr.; prisen uden statsafgift skulle altså være 1.445 kr.

Også de 1.700 kr. er for stort et beløb, hvis vi vedblivende skal nøjes med 3 udsendelsestimer pr. uge; udbud og betaling står ikke i et rimeligt forhold. Fjernsynet må bringes ud af dødvandet; der må gøres en indsats for at udvide modtagerkredsen på rimelig måde, og programmerne må da udvides betydeligt i timetal og ikke mindst forbedres i kvalitet. Det må erkendes, at der også under de nuværende forhold har været adskillige programmer af stor interesse. Jeg har fjernsyn installeret i Roskilde og har glædet mig over mange aldeles fortrinlige udsendelser. Men disse programmer er ikke nok til at fremskaffe nogen egentlig vækst i fjernsynsmottagernes antal. Hvad bør der da gøres?

Som jeg har nævnt, kan tempoet for fjernsynets fremadskriden diskuteres. Radiorådet har beskæftiget sig indgående med problemet, og efter konference med generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet er man kommet til det resultat, som jeg for min part tiltræder, at man i denne omgang foreslår følgende forbedring af selve sender-siden:

For det første: der oprettes en ny fjernsynssender i København; senderen skal have en energi på 3 kWh. Den tænkes placeret udenfor den indre by, idet modtagerforholdene i nærheden af en så kraftig sender er ret vanskelige. På det sted, hvor senderen skal ligge, opføres en antennemast på ca. 150 m. Med en sådan sender vil der være god modtagning i København, ligesom fjernseere i Roskilde, Køge, Hillerød og antagelig også i Helsingør i de allerfleste tilfælde vil have tilfredsstillende modtagerforhold. Frit beliggende landdistrikter i indtil 50 kms afstand fra senderen vil ligeledes være effektivt dækket, og der er intet til hinder for, at man kan se indenfor en noget større radius, end der her er tale om. Etableringsudgifterne er anslået til 1.700.000 kr.

For det andet: for også at drage andre landsdele med ind i fjernsynsområdet foreslås oprettet en 1 kWh fjernsynssender ved Aarhus. En sådan sender vil få en rækkevidde på 30—50 km, hvilket vil sige, at foruden selve Aarhus vil Randers, Viborg, Silkeborg og Horsens, altså en meget tæt be-